

משרד החוץ

שרי הממשלה

ז' באדר, תש"י
24 בפברואר, 1950.

שר החוץ

161/50
24924/2152/11/ח

רבים והולכים המקרים בהם פונים תושבים ערבים של מדינת ישראל לשרי הממשלה ולמשרדיה המרכזיים בעניינים מקומיים שלא באמצעות השלטונות המוסמכים, והיינו - המושל הצבאי או הקצין האזורי לענייני ערבים (במשרד הממונה על המחוז).

לפניות אלה כמה פנים: (א) ישנם הסבורים כי הדבר עלול להועיל להם ולדרו את הטיפול בענייניהם; (ב) רבים מהפונים מניחים שריחוק המשרד הממשלתי המרכזי ואי-בקיאותו בתנאים המקומיים יחפו על אי הדיוק המכורן בהצגתם את העובדות; (ג) יש בין הפונים גם כאלה שחשבת הממשל המקומי לא השביעה את רצונם, ואין הם מזכירים השתלשלות עניינים זו בפנייהם לשלטון המרכזי.

לכל הפונים רצון אחד - לעקוף את הממשל במקום ולהמנע ממגע עמו בעניין הנדון, כיון שאין הממשל הזה רצוי או נוח להם.

מסתבר שכמקרים רבים השיבו משרדי הממשלה המרכזיים ישירות לפונסט אליהם. הדבר הביא לידי סיבוכים ותקלות, כי לרוב אין התנאים המקומיים ופרשת העניין נהירים למשרדים, ואילו אי-ההתאמה בין תשובת המשרד המרכזי לבין החלטת הממשל המקומי מערערת את סמכות השלטון ופוחחת פתח להשתמשות מקבלת דינו.

אי לזאח אבקשכם להורות, כי בכל מקרה של פניה ישירה מצד ערבים חושבי מדינת ישראל, יואילו משרדיכם לברר תחילה את פרטי המקרים הנדונים עם השלטונות המקומיים המחאימים, ולא יענו לפוננתם אלא לאחר בירור כזה ומתוך תיאום גמור עם השלטון המקומי המוסמך.

כן רצוי בתכלית לא לענות לפונה ישירות, אלא להעביר את התשובה הסופית באמצעות המושל הצבאי או הקצין האזורי לעניינים ערביים.

(-) מ. ש. רח.